

סיפור אישי

• כיכר היונים •

בתמורה / בעריכת: נעמי

כל שנה פסח זה זמן של ניקיון יסודי ועזרה רבה בבית. שנה שעברה התווסף אצלי עוד משהו: חיפוש עבודה.

לקראת סיום שנת הלימודים של כיתה י"ד הציעו לי לנסות להתקבל לעבוד בצבא. אמרו לי שיש שם תנאים טובים לחרדיות, ניסיון מעולה ומשכורת גבוהה ומפתה. מלמעלה זה היה נשמע לי מצוין והתחלתי את תהליך הקבלה הארוך.

הסיכויים היו נראים לי אפסיים, להתקבל ליחידת 8200? לחיל המודיעין של הצבא?? אני, ג'ונרית שסיימה עכשיו לימודים?? באותו זמן חשבתי שזה מופקע מבחינה מקצועית, ורק מאוחר יותר התברר לי שזה מופקע מבחינה דתית, מקום שלא מתאים להשתייך אליו משום כיוון...

כאמור, לא ידעתי את גודל הסכנה, ורתמתי את מלוא המאמצים להצלחת המשימה. ניגשתי למבחני מיון מאד קשים, ובמקביל המשכתי בחיפושי העבודה, כי הצד לעבור את המבחנים היה כל כך רחוק, שאפילו לא הסתכלתי על זה כאופציה ממשית.

בהמשך קיבלתי תשובה שעברתי את המבחנים, ועכשיו נדרשתי להגיש פרויקט מורכב במיוחד. "עצרתי את החיים" לשבוע והשקעתי בו את כל האנרגיות הקיימות, כולל אלו שלא ידעתי על קיומן. ישבתי עליו ברצף שעות על גבי שעות, עמוק אל תוך הלילה, ובלי להשלים שעות שינה ביום המחרת, כי גם הוא והבאים אחריו הוקדשו לטובת המטרה.

הפרויקט הוגש בהצלחה, זומנתי לראיון, שגרר אחריו ראיון נוסף.

בסופם של ארבעה חודשים מלאי אתגר הבלתי יאומן קרה: הגיעה שיחת טלפון חגיגית ובה הודיעו לי שהתקבלתי.

בעודי לא יודעת איך לעכל את הבשורה המרגשת, בעיני, שתביא עימה הכנסה יפה מאד, תקנה לי ניסיון מצוין, וגם... אם אומר בכנות, תוסיף לי הרבה כבוד... זרקה לי חברה שכדאי

לברר על מהות העבודה שם. נכון שזו עבודה בזירה הממוחשבת, אבל אחרי הכל זה צבא, ואיך חרדית יכולה לראות את עצמה קשורה לכזה מקום??

מבחינת המשפחה שלי לא ראו בזה בעיה, אני מגיעה מסגנון אחר, ונאלצתי בכוחות עצמי לחפש תשובה.

ניגשתי לשאול רב, שכנראה לא הכיר מספיק את השטח והנתונים. הוא שמע מה שיש לי לומר, ואמר שזה לא נשמע טוב.

היה לי מאד קשה להסתפק בתשובה הזאת, הייתי צריכה דחיפה של מישהו שיגיד לי בצורה מפורשת לעשות ביטול על כל התהליך המתיש וסוחט הכוחות שעברתי. דיברתי עם כאלו שמתמצאים בנושא ואמרו לי שזה מקום בעייתי ממש.

המשכתי עוד לברר, ומצאתי את ההכרעה החד משמעית:

מישהי הראתה לי מכתב שכתב הגר"ד לנדו שליט"א, ובו נכתב במילים ברורות, כי לעבוד ביחידת 8200 זו פריצת גדר חמורה מאד מאד, וזה כדברי החזו"א. מכתב נוסף הראו לי, ובו כתב הגר"מ קסלר שליט"א בשם הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל שהמרות הצבאית מסוכנת מאד, והתנגד מכל וכל לכל עבודה במסגרת צבאית.

בנוסף, קיבלתי תשובה ממוקד הייעוץ של שמורה. אמרו לי באופן הכי ברור לא להתקרב למקום הזה. הם גם שיתפו אותי בדיווח שקיבלו ממישהי שעבדה שם: היא סיפרה עובדות נוראיות על אווירה פיקודית, הלקוחות הם אנשי צבא על כל המשתמע, הם מסתובבים שם ומתחככים איתם, ואי אפשר לומר שהתרבות הצה"לית לא מחלחלת...

כל כך שמחתי שנמנעתי ברגע האחרון מלהיכנס למקום הגרוע הזה! בתמימותי, לא הבנתי איזו בעיה חמורה להשתייך לשם, גם תחת מסווה של עבודה מקצועית.

הודעתי לכולם בצורה מכובדת, אך שאינה משתמעת לשני פנים, שאני פורשת מהתהליך.

לא עובדת בצבא, לא ביחידת 8200,

אין לי ספק שהוויתור הזה הוא ההגנה האמיתית.

בינתיים אני בבית, ממשיכה לחפש עבודה.

עוד לא הגיע שום טלפון מפתיע על משרה נוצצת אחרת, ועדיין לא הגיעה לידי סיום אף הצעת עבודה שפיצתה אותי על הוויתור, אבל כן הגיע משהו הרבה יותר משתלם...

ההרגשה המתוקה של כניעה מוחלטת לרצון הבורא, בלי לחפש "בעד מה".

עדיין ממשיכה ומצפה, מקווה ומתפללת למצוא מקור פרנסה כשר. וגם כשאקבל, ברחמי הבורא עלי, לא יהיה זה תשלום לווייתור. זאת תהיה מתנה בפני עצמה. הגעתי למקום כזה טוב – אני עושה את מה שהקב"ה רוצה בלי לצפות לתמורה. יש תמורה גדולה מזו? ...

נ.ב.

מאחר והמספרת הדגישה שקיבלה את הכח ממכתבו של הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א, העברנו לו את הסיפור.

משתפות אתכן בדברי החיזוק:

בטוחה שזה יחזק גם אתכן, כל אחת וחזית ההתמודדות שלה....

אין לשער גודל מעלת הבוטח ובמיוחד כשהדבר מלווה במסי"נ לוותר על הכנסה מכובדת ועל כגון דא נאמר הפסוק בישעי' (נ"ט, ה') "ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארוגו האוכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה".

ומבאר הבית הלוי "דימה השתדלותם למאסף ביצים למאכלו ומחמם אותם כדי שיצאו מהם תרנגולים למאכלו, ואחר כל יגיעתן נמצאו הביצים שהיו של נחש ואפעה, ויצא מהם נחש להזיקו",

ועל כך נאמר "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב" (תהילים מ. ה) ואין אלא לקוות אל ה' חזק ויאמץ ליבו וקווה אל ה' ולדעת כי ישועת ה' כהרף עין, ובקשתנו שכשתבוא הישועה יודיעונו ונצטרף אל ההודאה להשי"ת על גודל חסדו ואמתו.

תגובות השמורות לסיפור:

ראיתי בעיניים, בבירור ממש - 'אין אדם שומע לי ומפסיד'!!! תהיה תמורה גדולה ועצומה בעז"ה...

שלום שמורה יקרה, גיבורת רוח עושה דברו, קראתי את סיפורך ואני רוצה להגיב. הזדהיתי מאד עם

מה שכתבת.

אני רוצה להגיד לך, שבמהלך שנותיי בשוק העבודה (מעל עשור) נתקלתי כמה פעמים בדילמה הזו - האם לוותר על מקום עבודה כדאי ונוצץ, למען שמירה על העקרונות שלי. ואני ראיתי בעיניים, בבירור ממש - 'אין אדם שומע לי ומפסיד'!!! בפשטות ממש.

אם ויתרת על מקום עבודה למען צניעותך, עקרוניתייך, וציות לגדולי ישראל - תהיי בטוחה שהקרן קיימת לך לעולם הבא, וגם הפירות בעולם הזה - מחכים לך ממש מעבר לפינה.

בזמנים כאלו, אנחנו צריכות לחזור אל סיפורי הילדות שכולנו מכירות, ואולי לא מבינות עד כמה הם רלוונטיים גם אלינו. את זוכרת את הסיפור על אביו של רש"י, שהיה סוחר באבנים יקרות, והתאפשר לו למכור מרגלית נדירה לכומר לעבודה זרה, תמורת הון עתק? וכיצד ויתר על הכסף והכבוד, ושמט את המרגלית לתוך הים, כדי להימנע מממעשה אסור?!... את בוודאי מכירה את הסיפור.

תגידי לי, מה דומה ומקביל יותר לסיפור הזה - מאשר הסיפור המדהים שלך. בת ישראל שמוותרת על משרה נחשקת, כבוד ומשכורת שמנה - למען שמו יתברך. אביו של רש"י זכה לבן שהאיר את העולם בתורתו.

תהיי בטוחה שלהקרבה שהקרבת עכשיו - תהיה תמורה גדולה ועצומה. בעז"ה בזיווג הגון ובנים צדיקים, שיאירו לנו את העולם בדורות הבאים. שווה את הויתור, לא? ... חזקי ואמצי תמיד.

הם רוצים כל אחת ואחת מאיתנו כשגרירת הסברה שתיצור את השינוי ותמוסס את חומות הציבור החרדי מבפנים...

וואו!!! איזו גבורה!! רבוננו של עולם, תראה איזה בנות שמורות וצדיקות יש לך בעולם הזה!

בחורה סופר מוכשרת, עם יכולות מדהימות שעבדה כל כך קשה והצליחה להתקבלה ומוותרת האתגר, על השכר, על ההילה, על הכל, רק למענך יתברך, איפה יש עוד דבר כזה? והניסיון קשה, קשה מאוד (מנסיון...) לדעת שיש לך את זה, יכולת לטפס, להגיע, להתקדם ובמקום זה, לוותר - להישאר בצד בלי כלום.

זה כשלעצמו מתסכל ובטח יש גם קולות שמחלישים - מי אמר שזה כל כך גרוע? יש כאלו שאומרים שאפשר, אולי לא צריך להגזים עד כדי כך ובכלל, פרנסה זה לא דבר פשוט...

זה בדיוק מה שאנחנו אומרים בקריאת שמע בוקר וערב ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך - בכל ממונך. ואת, זכית לוותר על ממון (והרבה...) כדי להיצמד לרצונו של בורא עולם, אשריך!!!

שתזכי בקרוב ממש למצוא עבודה טובה, נעימה, מלאת סיפוק וקידום מקצועי, עם משכורת חלומית ברווח ולא בצער בהיתר ולא באיסור ותמשיכי תמיד לקדש שם שמים!

מעבר להכל, השילוב של חרדיות בצה"ל לא תמים בכלל... לפני כמה שנים התבקשתי לעצב חוברת שכותרתה שילוב חרדים בחברה הישראלית - כיוונים ומגמות. החוברת טרחה להסביר היכן

ה"כשלים" בשילוב חרדים בחברה החילונית ובגיוס לצבא ואיך ניתן להתגבר על הקשיים.

רוב החוברת עסקה בשילוב הגברים בשירות צבאי ובשוק העבודה. אחד הנושאים שעלה שם נגע דווקא לנשים. הנשים הוצגו כסוכנות שינוי אפשריות – אלו שלמרות שהתחנכו לחיי תורה והתרחקות מהחברה החילונית, יכולות להיות מחוללות השינוי ופורצות החומות. איך? ע"י שילובן כאזרחיות עובדות צה"ל בפרויקטים שונים "ומעבר לתועלת הישירה לצה"ל- שילוב נשים בפרויקטים ביטחוניים ישפיע ישירות על לגיטימציה של כלל הציבור החרדי לשירות בצה"ל" (ציטוט מדויק מהחוברת) את החוברת לא עיצבתי רק הבנתי שמעבר לעבודת החרדית המסורה שנותנת עבודה מקצועית ומדויקת, הם רוצים כל אחת ואחת מאיתנו כשגרירת הסברה שתיצור את השינוי ותמוסס את חומות הציבור החרדי מבפנים... אז זאת לא את, אשריך!

אל תתני לעצמך לשכוח כמה זה היה חשוב, וכמה העבודה הזאת לא היתה "שלך" גם אם זה הכי היה נראה שכן

אוי, את כזאת מהממת והסיפור שלך נוגע ללב ממש אז קודם כל קחי הרבה כוחות, אני חוששת שבדברים האלה הניסיון הגדול ביותר הוא לאורך זמן.

כי אם חלילה העבודה הנכספת מתעכבת ומתעכבת ומתעכבת... הרי שעלולים להיזכר שוב ושוב במה שרצו וביתור שנעשה ואולי גם קצת להתמרמר ולומר מי היה צריך? למה חייבים? וכו', אל תתני לעצמך לשכוח כמה זה היה חשוב, וכמה העבודה הזאת לא היתה "שלך" גם אם זה הכי היה נראה שכן, ולא דווקא מבחינה דתית, אלא נטו כי זה היה רצון השם ובמקרה הזה זה התגלגל אליך בצורה כזאת שהיתה לך הזכות! להקריב ולהפסיד (כביכול) למען עשיית רצונו.

דבר שני, כמה חשוב להעלות את זה בבמה חשובה זו של שמורה, גם אני בזמנו קיבלתי את ההצעה המדוברת שהופצה בקרב בנות חרדיות כאש בשדה קוצים... אבל אבי שיחי' אמר לי כבר אז עוד לפני תחילת המיונים שלא נשמע לו כדאי לעבוד במקום כזה שמסתבר מדובר באווירה צבאית ואולי גם במקום צבאי סגור שבתוכו איש הישר בעיניו יעשה ובפרט שכנראה מסתובבים שם גם חיילים צעירים וד"ל.

מאחלת לך שבעז"ה תזכי לראות בעיניך סיעתא דשמיא מרובה במציאת מקום עבודה שיהיה לך טוב מכל הבחינות!!!

כל בנות המסלול יושבות בבית, כולן כולן, מלבד כמה בנות שהלכו לפלוגת 8200...

וואווו מים קרים על נפש עייפה!!!!

גמני ג'וניורית שגמרה לפני כמה חודשים את הלימודים, ואני לא חושבת שצריך לעדכן- כי כולם יודעים מה מצב שוק ההייטק בימים אלו מבחינת קבלת עובדים חדשים, קל וחומר ג'וניורית חמודה ללא ניסיון... הסיכויים הם אפסיים ממש!! "ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמיים!!"

הרבה בנות בבית...

מלבד כמהבנות שהלכו לפלוגת 8200, והן כבר עובדות, משתכרות יפה, וצוברות ניסיון לא רע בכלל....

כל הידע שצברנו, ההשקעה המטורפת בלימודים לציונים טובים, פרויקטים מאלפים שהוצאנו--- הכל עדיין לא בא לידי ביטוי... הסיפור שהוצאתם היה כל כך במקום!!! כי כל כך הרבה בנות יושבות בבית ומחפשות עבודה, וכל כך הרבה בנות, שעדיין לא עבדו בשום עבודה אחרת (!) וכבר עם אש בעיניים- לא מסכימות להתפשר על עבודה שמורה במקום שמור, עדיין עם כל ההרצאות מהסמינר שטריות עדיין במח, לא מסכימות להתפשר!!!

אבל העניין הוא שהזמן עובר, וכל הדיבורים הלוהטים כבר לא כ"כ טריים, וממילא נהיה קשה יותר ויותר... ורואים את הבנות שהלכו, ואולי קצת התפשרו, אבל תכלס- החשבון שלהם גדל, ואולי זה לא כ"כ נורא, ואולי סתם זה החמרה או משהו.... ולכן הסיפור הזה היה במקום כל כך!!!

כי צריך לזכור "בנחת, ולא בצער. בהיתר, ולא באיסור...."!!!! פרנסה זה משמייים!!! ורק משם!!! אולי עכשיו זה נראה שאני מפסידה, אבל אם היינו רואים את הזכויות על כל ויתור כזה- היינו צוחקות שזה בכלל נקרא התמודדות!! להאמין ולהאמין, שוב ושוב- **שמדבר טוב- לא יוצא דבר רע!! בחיים!!!** זה אחד מבסיסי האמונה!!!! והויתור שהבת המדהימה הזאת מהסיפור עשתה- זה בטוח דבר טוב...

אני לא צריכה להסביר למה... תודה לכם!! תמשיכו לחזק גם את אלה שמתמודדות מהבית, נטולות עבודה (ולא רק את המדהימות שמתמודדות כבר מהמשרדים עצמם) תודה תודה תודה!!!

צוחק מי שצוחק אחרון. אל תוותר. תהיי גאה בעצמך

"נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב" את גיבורה ואמיצה שאין כמותך!

אני רוצה לומר לך, לא פעם אחת ולא פעמיים עזבתי או סרבתי לעבודה בגלל סיבה רוחנית. ותאמיני לי שיש לנו כמה במשפחה שעובדים או עבדו בצבא ומשפחתי רק גאה בהם. מבטיחה לך שאת לא מפסידה. ההיפך. את עוד תרוויחי בגדול גם אם לא מיד וגם אם לא עכשיו.

הויתור שלך שיכולת להיות הרבה יותר מכל עבודה שתעבדי- יעמוד לך לזכות כל החיים. וה' לא שוכח. צפוי לך כנראה עולם הבא שמתחשק לי שתשמרי לי מקום לצידך. נוכל להנות ביחד על הוויתורים האלה.

מאחלת לך להנות מזה גם עכשיו בפרנסה, בעבודה טובה ומספקת והכי חשוב בנחת יהודית מכל הילדים שיהיו לך בעז"ה. תזכרי שהחלטות שלך היום לא נגמרות. זכות האבות הזאת ממשיכה בחסד מהקב"ה לדורות הבאים גם בעז"ה.

אני זוכרת לפני שנים את אח שלי כשהיה שיכור בפורים וראה כמה קשה לי להילחם מול הזרם של המשפחה והסביבה ולנסות לבחור בדרך טובה וישרה באמת. הוא אמר לי (עדיין זוכרת את אדי האלכוהול..) "צוחק מי שצוחק אחרון. אל תוותר. תהיי גאה בעצמך" מקדישה את המילים האלה -

היכולת לשים גבול לעצמי, ולסלול לבד דרך כשאין מי שידחוף ויעודד ראוי מאד להערכה!

שלום וברכה אני רואה שעדיין לא פרסמתם את התגובות לסיפור הזה, אז אולי אני אספיק ויצרפו גם את התגובה שלי.

אני חושבת שמעטים האנשים שמסוגלים לאזור אומץ ולקום ולעשות מעשה כשהסביבה והמשפחה לא מבינה מה העניין ומבחינתה זה בסדר וכשר, החתירה לדעת ולהבין מה האמת ולא לוותר, והיכולת לשים גבול לעצמי, ולסלול לבד דרך כשאין מי שידחוף ויעודד זה ראוי מאד להערכה! אשריך על הוויתור הגדול הזה וששמעת לקול חכמים! קטונתי בהצלחה!

ולכם שמורה המדהימות, אני מאמינה שהסיפור הזה גרם לתהיות. גם אני חשבתי בתחילה- איך זה שבנות עובדות שם, אבל במחשבה שניה ובמיוחד מתוך רצון לא לשפוט אנשים מיד לחובה, הבנתי שיש פה אומץ ווויתור גדולים מאד ולכן כל כך חשוב להעביר את המסר הבא,

צריך לדון יותר לכף זכות ולא לשפוט אנשים מיד לחובה, לא שופטים את האדם לפי המעשה אלא את המעשה לפי האדם. אלו דברים ששמעתי מפי הרב נויגרשל כשנשאל על פשוטו של מקרא, איך זה שרחל קינאה בלאה ועוד דוגמאות על מעשים שנעשו ע"י גדולי עולם. והוא הסביר בדוגמא, כשאנחנו שומעים שמישהו גנב, אם מדובר בשודד אז נבין שהוא שדד בנק אבל אם מדובר בילד עני ורעב אז נבין שאולי גנב פרוסת לחם, או אם שמענו על בן אדם שחטא, כאשר מדובר באדם רשע אז נבין שזה חטא גדול אבל אם מדובר בצדיק אז נבין שאולי זה אבק דאבק של חטא.

ולכן כל מעשה צריכים להבין שנקודת הפתיחה של כל אחד ואחד שונה ולכן גודל הנסיון שונה מאחד לשני, ומשהו שלנו נראה אולי מאד ברור וקו אדום שאין לעבור, או שזה נושא בכלל לא בלקסיקון, יש כאלה שזה פחות כך והם צריכים להשקיע ולהתיגע רבות בשביל לסלול להם דרך של אמת בעבודת ד'. תודה לכם! אני מעריכה גדולה של הארגון הזה וכמוכן שותפה, סתם כדי שיהיה לזכותי בכל עניני העבודה (:)

כשאנחנו עושים משהו - לא לחשוב על פיצוי שנקבל ולא לחכות לתמורה, וזה המעשה הכי טהור וקדוש לשמו יתברך

וואי איך התרגשתי מהסיפור. באמת גיבורה.

מי כמוני שעברה מסלול ארוך ומייגע של חיפוש עבודה אחרי סיום הסמינר במשך יותר משנה תמימה יודעת איזה מעשה גדול עשית, השוק היום כל כך קשה למי שאין ניסיון בתחום וככה ויתרת למרות שזה מה שהיה נדרש ממך. אבל תירוצים והקלות תמיד אפשר למצוא ובהחלט זהו מעשה גבורה. מה שבעיקר נהניתי ולקחתי איתי מהסיפור הזה הוא דווקא הסוף שלו שהוא מסר אדיר לחיים בכל תחום שהוא כשאנחנו עושים את רצון ד' ולפעמים זה דורש מאיתנו ויתורים וקשיים גשמיים ונכנסת לפעמים ההרגשה הזו שהנה אנחנו נראה תכף נראה איך זה כן השתלם לנו ורק הרווחנו מזה גם

גשמית, או לפחות נקבל פידבק מאחרים.

אך הרבה פעמים לא רואים את זה, או בכל אופן לא בטווח הקרוב. המסר הזה עושה שינוי בהסתכלות כשאנחנו עושים משהו לא לחשוב על פיצוי שנקבל ולא לחכות לתמורה וזה המעשה הכי טהור וקדוש לשמו יתברך- לעשות כי זה רצונו! תודה נתת הרבה כח בזכות המעשה שלך!

אנחנו לא צריכים לפזול לצדדים ולקבל אישור מאחינו התועים

מחזק ומרגש ממש!!

רק לא הבנתי את האזהרה של לאה... כאילו יש עוד דרך להגיב על הסיפור הזה מלבד התפעלות והערכה עמוקה על גבורת נפש אמיתית, ויתור על הכנסה, תעסוקה וכבוד רק בגלל שזה רצון ה'!...! (ראי תגובת מערכת בהמשך:))

בנוסף, רציתי להגיב בקשר לסרטון שנשלח במייל, אני אמנם כן ראיתי עד הסוף, אבל משהו אחר צרם לי, נראה לי יש כאן קצת רגש של נחיתות שאפילו הם "הנאורים והמשכילים.." מודים שמה שאנחנו מאמינים בו אמיתי, למה אנחנו צריכים לשמוע ולהתחזק מהם?? הרי כל מי מאיתנו שהתמודדה עם ניסיון בחייה (ומי לא?..) תוכל להעיד שדווקא בזמנים הקשים, הרגישה חיבור כ"כ חזק לקב"ה והרגשה אמיתית של "אבא, אני אוהבת אותך!! ואני איתך בכל מה שתבחר עבורי"

אולי יש מקום לשמוח שבכל יהודי יש נקודה של אמת גם אם לא זכה לשמור תורה ומצוות, אבל לא נראה לי שזה אמור לעורר או להרשים אותנו. אנחנו בני התורה, שומרי המצוות, החיילים המובחרים ביותר של הקב"ה ואנחנו לא צריכים לפזול לצדדים ולקבל אישור מאחינו התועים

הייתי צריכה תמיד להיזהר מהאווירה שם, ה"כוחי ועוצם ידי" שיש שם

אין עליכם!!! נכנסים לנושאים שאנשים מפחדים לדבר עליהם, ועוד בתקופה כזו רגישה, ובכזו אליפות!

גיוס נשים זה יהרג ואל יעבור, ולעבוד שם זה לא רחוק מגיוס בכלל, בזמן חירום כמו עכשיו אסור לעובד שם להגיד שהוא לא יכול לעבוד, אין אופציה כזו, ובעצם כל המושג של להיות ברשות של מישהו אחר ולא בעל' אבא לא רחוקה בכלל אצל העובדות שם... וזה חוץ מהאווירה...

בתור אחת שעבדה ברפאל, שזה חברה פרטית ש"רק" מפתחת כלים לצבא, ולא קשור לצבא ממש, הייתי צריכה תמיד להיזהר מהאווירה שם, ה"כוחי ועוצם ידי" שיש שם, מטורף, כל סבב שהיה אנשים הסתובבו עם ראש מורם, ולהבדיל ה"י כל נפילה - הסתובבו כאבלים (במחלקה של כיפת ברזל...), לאנשים ברור שרק הם אלה שמכריעים את המלחמה, אז ידעתי את המקום שלי, ועדיין, כשיצאתי משם - נשמתי לרווחה, לא רוצה לחשוב על מה קורה ב 8200 עכשיו... לא מקנאה במי שעובדת שם... תמשיכו להתייחס לנושאים האלה, זה קריטי בדור המבולבל שלנו!

היא מחייבת כל אחת ואחת מאיתנו—

איזה גובה להבות להנמיך? ולמה שננמיך?

את מבינה שבזכות בנות כאלו כל עמ"י זוכה לתוספת הצלחה ושפע וס"ד? אני רוצה לשאול אותך אם יש ביקום עוד עם שבו בת שעברה כאלו מבחנים מפרכים והתקבלה, ויתרה על כזאת משרה בגלל שזה לא תואם את הערכים שלה?

תראי איך אנשים יצאו פה לרחובות רק כי הדירו אותם מהאפשרות להשתלב ביחידות האלו. ופה מישהי שכבר עברה את כל המכשולים מוותר מעצמה. זה סיפור שצריך לרוץ בכל העולם היהודי מה זה גבורת נפש וקידוש שמו יתברך, איזה כוחות יש לנערה שבסך הכל סיימה סמינר. זה לבכות איך שהיא מחייבת כל אחת ואחת מאיתנו. מאחלת לה את כל ההצלחה במציאת עבודה. (שתוסיף בקו"ח שהתקבלה ל8200 וחתמה על ויתור מרצון...) ואין לי ספק שבזכות נשים כמוה נזכה כולנו לגאולה השלימה.

מה הכוונה להגיב בכבוד? יש כאלה שמגיבות על הסיפורים המדהימים הללו באופן לא ראוי?

כתבתן "לפני שאתן מגיבות, חשובנה על החברה, גיבורת הסיפור, השתדלנה להגיב בכבוד ובמתינות. דברי חכמים בנחת נשמעים!!!"

מה הכוונה להגיב בכבוד? יש כאלה שמגיבות על הסיפורים המדהימים הללו באופן לא ראוי? או שמרוב התלהבות הן כותבות באופן לא מכובד? מעניין אותי, תודה

תגובת המערכת:

אהבנו מאד את היופי והחן בתגובה שלך.. אשריך!!

אכן, הדיונים העולים במסגרת זו לפעמים נוגעים ב"ציפור הנפש" משני צידי המטבע, אפשר לדון לכף זכות ולומר כי ולעיתים ה"טונים" הכתובים עולים וצורמים מתוך כוונות טובות של חתירה לאמת, רצון למחות על טעויות, להתריע מפני סחף וכדומה.

זו הזדמנות טובה לחדד ולהזכיר כמה נקודות כלליות לכל המגיבות היקרות-

1. כל סיפור מובא כמקור להשראה, לחיזוק, לתשומת לב לדילמות נפוצות, ולהצגה של רגעי התגברות שיכולים לחזק את כולנו. אך אין ללמוד מפרטי הסיפור הלכה למעשה, ובכל דילמה אישית יש להתייעץ עם רב מוסמך.

2. אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו! קהילת 'שמורה' היא פסיפס מדהים של חברות מכל הסקאלה הרחבה של נשים החפצות לקיים את רצון ה'. כל אחת במקום שלה, בנקודת הבחירה האישית שלה, והאתגרים עמם היא מתמודדת. בואו נכבד את כולן ולא נזלזל בדילמה של אחרת, גם

אם נקודת הפתיחה שלה גבוהה / נמוכה מזו שלך.

3. ביקורת ישירה על מספרת הסיפור או מגיבה- אין לה מקום בכל מקרה. הסיפור כבר קרה במציאות, ואנו חשות את מלוא ההערכה על ההתגברות המובאת בו. אין טעם למתוח ביקורת על פרטים כאלו ואחרים גם אם את היית עושה אחרת. כמו כן- במת התגובות היא במה מחזקת ומעצימה המביאה תועלת לקהילה. הנושאים הנידונים הם קריטיים וחשובים, ועל כן נקפיד לא להפוך אותה לזירת התגוששות אישית או "ויכוחי אגו"...

4. כל סיפור מובא לאחר שיקול דעת, מחשבה רבה ואף התייעצות עם גדולים במקרים מסוימים. אך בכל זאת צוות שמורה מורכב גם הוא מבני אדם. ייתכן בהחלט כי טעינו לעיתים בשיקול דעתנו. אנו פתוחות וקשובות ביותר לשמוע כל מילה וכל דעה, ואף לתקן את הטעון תיקון במקרה הצורך, אך כדאי לזכור כי יש דרך מכובדת גם להביע התנגדות...):

5. הערכה ענקית לציבור עצום שלכן, מגיבות מרגשות, ששולחות תגובות מלאות בטעם ובמחשבה טובה, שיודעות להביע צד שני מבלי לפגוע או להקטין את הצד הראשון, ותורמות מכל הלב אלפי מילים טובות שנותנות כוח - יישר כוח!!!

להרגיש שהאושר הוא עצם המעשה, ולא לחפש "מה אקבל" זה עוצמה!!

מרגש מאוד!!!

הנושא של 8200 הוא באמת בעייתי ביותר. אבל אם להתעלם כרגע ממהות הגוף המדובר ולהסתכל על הסיפור עצמו, עצם המעשה של להגיד לא למקום עבודה שהוא לא רצון ה' - (גם בזה צריך כל הזמן להתפלל, -שנדע בדיוק מהו רצון ד', לפעמים הכל נראה בסדר, יש חרדיות, יש נטפרי, וכל מה שצריך - (מה באמת צריך?) ובתכלס הנשמה שלך סובלת שם כל יום!!!)

סתם ככה להגיד לא, אפילו בחיפושי עבודה קל וחומר אם התקבלת אליו כבר, ועוד יותר קל וחומר אם היה קשה להתקבל אליו, (ועל אחת כמה וכמה עם הלא שלך הוא לפעמים לא כזה חד וחלק כמו בסיפור כאן, אלא רק כי את יודעת שזה לא מה שד' רוצה ממך והמקום הזה לא מתאים לרמה הרוחנית שלך - מזכירה שחובת ההשתדלות זה בהתאם לדרגה - וצריך להיות כנים...) ואחרי כל זה להרגיש שהאושר הוא עצם המעשה, ולא לחפש "מה אקבל" זה עוצמה שאין דברים כאלה!!!!!! באמת שאין תמורה גדולה מזו! אשריך שזכית!!

אני חושבת גם שזה המטרה, כי אנחנו יודעים שהקב"ה הוא לא כספומט, אבל להרגיש את זה בלב שלם זה דרגה אחת מעל!!! מקנאה בך! ריגשת אותי ממש! וחיזקת בי את הנקודה הזאת, בכל תחום שהוא, תודה לך!!! מאחלת לך בלי קשר, לך ולכל השמורות היקרות שמחפשות עבודה, למצוא עבודה טובה ומפנקת רוחנית וגשמית, במהרה!!

את נתקלת במשפטים של תמיהה למה ככה עשית... מעריכה!

סליחה שאני סוטה מהסיפור המפעים הזה. שמגלה את העוצמות שיש בך, לומר לא לפיתוי מפתה, כשאין לך אלטרנטיבה הנראית באופן...

אני רוצה לחזק אותך ולומר לך שאני מעריכה אותך במיוחד בגלל משפט אחד שכתבת ומראה שההתמודדות שלך לא מסתיימת בסירוב ל-8200. את עומדת מול משפחה שלא מבינה את סירובך, אולי אפילו רואה בזה כבוד... את נתקלת במשפטים של תמיהה למה ככה עשית, או במשיכת כתף, טוב תתמודדי לבד...

אני בטוחה שהנקודה הזאת של השונות המשפחתית תופסת אותך בעוד הרבה מקומות בחיים, מלבד העבודה. מעריכה! בהצלחה!!

המשכורת שהיית יכולה לקבל עוברת חודש חודש למשכנתא שם למעלה

הכי אהבתי את הסיפור שלך!! ממקום של אחת שכן חוותה אפי אנד אחרי אכזבות (בכל אופן בנישה של עבודה טובה) אני ממש מעריצה אותך וחושבת שהשם סומך עלייך.

מקנאה בסוף הטוב שלך אחרי המאה ועשרים, בטוחה שהמשכורת שהיית יכולה לקבל עוברת חודש חודש למשכנתא שם למעלה ושם תגורי נצח...

התחזקתי ממך מאד! אהבתי את הלב היהודי: ההרגשה המתוקה של כניעה מוחלטת לרצון הבורא, בלי לחפש "בעד מה". נהייתי מהראש היהודי: וגם כשאקבל, ברחמי הבורא עלי, לא יהיה זה תשלום לוותר. זאת תהיה מתנה בפני עצמה.

זה בהירות אמיתית ורצון להגיע ליושר הפנימי שלך

ישר כח על העלאת הנושא, וכמו תמיד עם האליפות שלך לערוך ולהביא את התוכן בצורה הבהירה ביותר, תוך כדי חשבון של כל הפרטים והתגובות הפוטנציאליות..

ולגינורית הגיבורה, ברור שיש פה דיוק אמיתי ורצון לאמת, ולא סתם, עוד במיוחד כשאת אומרת שהמשפחה לא מבינה, ועוד זה משרה ראשונה ומפתה כ"כ, כלכלית מקצועית ו"מכבדת" הרצון להגיע עד הסוף, במקום שרבות היו "מתירות" מתוך זה שהרב "רק" אמר שזה לא נשמע טוב.. והרי לא חרץ לאיסור..

זה בהירות אמיתית ורצון להגיע ליושר הפנימי שלך, תשמרי את זה הלאה והלאה שלא יטשטש עם הזמן והדרך.. (תצטרפי ליקיר לי ;))

לא תמיד רואים את הגמול על המעשה מייד, וזה הנסיון שלנו בעצם

אזאווו התרגשתי עד דמעות. איזה עוצמות של כח נתן לי הסיפור הזה.

אני גם עזבתי עבודה לפני תקופה.. ואחד מן הסיבות היו בשל פרויקט חדש שהיה בעייתי לעבוד איתו עם החסימה הנדרשת. ועדיין כמו בסיפור אני מחכה ומצפה לישועה במציאת עבודה. וקרובה אמרה

לי בשבוע האחרון "שהיא חשבה שאני אמצא עבודה בקלות בגלל הויתור שלי" ועניתי לה שככה זה בחיים לא תמיד רואים את הגמול על המעשה מייד וזה הנסיון שלנו בעצם.

הסיפור חיזק אותי מאד ונתן לי הרבה כח!!!

נ.ב יישר כח על הצפת הנושא כי לאחרונה שמעתי על כל מיני בנות שחושבות על פרויקטים כאלה ואחרים שלא מתאים לנשים כשרות כמונו לעבוד בכאלה מקומות. תודה רבהה!!

יודעת כמה זה קשה גם כשזה ברור כשמש שזה לא

אף פעם אני לא מגיבה לסיפורים של שמורה, ואני מחוברת המון המון זמן! אבל הפעם אני חייבת!!! את תותחית, גיבורה ענקית ואת עוד תראי שגם תרוויחי מזה "שאינ אדם שומע לי ומפסיד" אני מצדיעה לך מניסיון דומה יודעת כמה זה קשה גם כשזה ברור כשמש שזה לאאא, ק"ו כשזה לא ברור וצריך לחפש תשובה.

עוד מעט זה עניין של זמן (לדעתי קצר), השוק יתחיל לחזור לעצמו וחופ מ"הדסים" יהיו עוד המון המון משרות, אל תתיאשי עכשיו השוק לא פשוט אבל בעז"ה את תמצאי את הכי טוב. מצדיעה לך שלא ויתרת תמשיכי להיות חזקה ולא להצטער אפילו רגע על הויתור שלך!!! בהצלחה!

איזה יופי לשלוח את הסיפור הזה בדיוק עכשיו...

איזה יופי ומאד חשוב לשלוח את הסיפור הזה בדיוק עכשיו כשנראה שאילולא צה"ל לא היינו שורדים. כשהאמת היא שכוח התורה הוא היחיד שמגן עלינו במצב הנורא הזה.

כמו שאמרה הרבנית פינקל בקו ישיבת מיר לנשות האברכים שאם רוצים לדעת מה קורה בעולם העליון מסתכלים על מה שקורה בעולם שלנו שזה שיקוף. וכשרואים שישמעאל נלחם בישראל מבינים ששרו של ישמעאל נלחם בשרו של ישראל ואם אנו רוצים להוסיף כח לשרו של ישראל זה ע"י הנשק החזק שלנו, תורה, צניעות, אמונה תמימה ועוד. ולא יעזור הטנקים והתחכומים הגדולים ביותר- הם לא מוסיפים כח לשרו של ישראל.

ה"הפי אנד" האמיתי הוא קרבת ה'...

מדהים. בעיקר מדהימה המסקנה שה"הפי אנד" האמיתי הוא קרבת ה' ולעשות את רצון הבורא. חשבתי לעצמי בדיוק, שמאוד מצחיק שאנחנו עושות פעולות רוחניות ומצפות לתמורה גשמית, לכאורה הרי צריך להיות הפוך, לא?;) מאחלת לך הצלחה במציאת הדבר הטוב, שאין ספק שיגיע בקרוב בעז"ה חיזקת אותי!

זה ממש הזמן לחזק אותנו בציבור החרדי כשהאווירה עכשיו מאוד מאדירה ומהללת...

מדהים. אהבתי גם את עיתוי הפרסום, זה ממש הזמן לחזק אותנו בציבור החרדי כשהאווירה עכשיו מאוד מאדירה ומהללת את הצבא על כל התקיפות והכוחות בעזה וכ"ו, דווקא עכשיו זה ממש מחזק להזכיר לנו שאומנם ליבנו עם האחים שלנו שלוחמים עם הפצועים ועם המשפחות השכולות, עם הרבה כאב והזדהות עם כל הצער שאנחנו כעם עוברים.

אבל שלא נשכח שהצבא כגוף הוא מקום גרוע בשבילנו! מקום שאסור לדרוך שם! מקום שאף אחת מאיתנו לא מאחלת לילדיה להיות שם בגלל המצב הרוחני הנורא שם ובגלל הוראות גדולי ישראל.

תודה רבה על החיזוק חזקי ואמצי! את גיבורה! חיילת בצבא השם!

רק לראות איך צה"ל מתגאה בזה שחרדיות עובדות אצלו...

רציתי לחזק את שמורה ואת גבורת הסיפור היקרה.

לנו ברור שגיוס בנות לצה"ל ולשירות לאומי זה יהרג ואל יעבור, גם אם זה לא התנדבות אלא במשכורת, זו צורה חדשה של היצר להכניס אותנו למקום הנורא הזה. להיות תחת מפקד, ולהיות בצה"ל עם כל המשתמע מכך, ורק לראות איך צה"ל מתגאה בזה שחרדיות עובדות אצלו, כבר מבין עד כמה הם מרגישים שהצבור החרדי מתקרר ונכנס לצה"ל!

ומי שלא מבינה בשביל זה יש גדו"י שמנחים אותנו. ואת ארגון שמורה שמזכיר לנו את תפקידינו, ושומר עלינו שלא נתקרר. תודה רבה על הסיפור ועל העלאת המודעות בנושא. חזקו ואמצו.

צריך לעשות השתדלות, אבל לא על חשבון האשה - כוחותיה הנפשיים והפיזיים, ובודאי לא הרוחניים

בודאי כך ראוי לעשות, ועדיין זה דורש מסירות נפש עצומה, במיוחד בזמנים אלו של דחק כלכלי כל הכבוד ד' רואה ויעזור לה, אני בטוחה וישלח לה ברכה, ועל כל אדם נגזר כמה כסף יהיה לו, עבודה זו קללה, לא יעזור להגדיל את הרווחים על ידי עבודה קשה, צריך לעשות השתדלות, אבל לא על חשבון האשה, כוחותיה הנפשיים והפיזיים, ובודאי לא הרוחניים.

עבודה שקשה לאשה מבחינות אלו, אין לה חיוב להחזיק בה, אם חלילה מקום שמרגישה מושפלת או עובדת קשה מדי. שמעתי זאת מהרב גינזבורג זצ"ל משגיח בישיבת פוניבז', ולקחתי זאת כהשראה למשל לא לקחת פרויקט עבודה מהבית שהוא מלחיץ מדי לבית ולאשה.

היית מספיק חזקה להעיז לברר ולא לטמון את הראש בחול!

לי ב"ה ברור שהעבודה בצבא וב8200 היא אסורה לחלוטין. אבל אני מאוד מאוד מעריכה את זה ש-1. למרות שבסביבתך לא ראו בזה בעיה, 2. ולמרות כל ה"יוקרה" ו"החשיבות", 3. למרות כל הטרחה של 4 חודשים, היית מספיק חזקה להעיז לברר ולא לטמון את הראש בחול!!

מסכימה איתך שהתמורה הכי גדולה היא הרגשת קרבת ה'. ותדעי שאם היית יודעת מה זה אומר

לעבוד שם ואיזו התדרדרות זה עלול לגרום (שמעתי על בנות חרדיות שהפעילו עליהם לחץ כבד לעבוד בשבת כי זה "פיקוח נפש") היית עוד יותר שמחה ומרגישה שהרווחת!! אשריך!!

'לא משנה מה אומרים לי כולם, משנה מה מרגישה הנשמה שלי!'

כמה זה מיוחד, ולא מובן מאליו בכלל! אם אין לך גיבוי מהבית, ואת יכולה בקלות לעצום עיניים ולא להיכנס להתלבטות, ובכל זאת בחרת את הדרך הקשה, זה מראה כמה הפנימיות שלך טהורה ושמורה! כמה את טובה ואמיתית! 'לא משנה מה אומרים לי כולם, משנה מה מרגישה הנשמה שלי!' מאחלת לך שתזכי ללכת בדרך האמת כל חיך, בלי להיות מושפעת מהמסביב הקליל. מי שיזכה בך, יזכה להקים בית שכולו קודש לרצון ד" (ואני ממש לא מהמגיבות, אבל את ההתפעלות הזו לא יכולתי לשמור לעצמי:)

את - חיילת של ה', גיבורה, אמיצה ועם אופי!

אשריך בנות ישראל!!!! בחורה עוצמתית, מוכשרת, בלי שום היסחפות אחרי האופי של המשפחה... וכזו בחירה! העוצמה שלך זו היכולת לכופף את הראש, לא לוותר לברר ולשמוע את האמת וללכת אחריה עד הסוף! סיפור מופלא!!!

את - חיילת של ה', גיבורה, אמיצה ועם אופי! אשריך! גאוה להיות חלק ממשפחת השמורה:)

השמירה על הרוחניות היא האוצר המהנה ביותר

מאוד מרגש, במיוחד שלא היה לך דחיפה מהמשפחה לעזוב את זה. אני כרגע לפני לידה.. ולאחרונה התגלגלתי למצב שכמה נשים עזבו והייתי כשבועיים רק עם גברים, זו הרגשה איזומה כ"כ התחננתי לד' שיגאל אותי מהמצב הזה עד שבבת אחת, נהיה לי באופן מפתיע צורך לצאת לשמירה וראיתי איך "ישועת ד' כהרף עין".

השמירה על הרוחניות היא האוצר המהנה ביותר ובעז"ה שתמצאי בקרוב

העוצמה והכח שיש לחברה טובה...

אשריך! מאחלת לך שתראי ס"ד והצלחה בכל מעשה ידיך! מה שתפס אותי בסיפור זה העוצמה והכח שיש לחברה טובה כל ההתלבטות שלה התחילה מ"זרקה לי חברה שכדאי לברר..." הערה קטנה של חברה והיא זכתה להינצל! (ומי יודע אם לא דורות...)

כמובן שהרבה דרכים לו למקום ו"רגלי חסידיו ישמור" אבל אין ספק שחברה טובה זה הגנה ושמירה ו"שמורה במבול" ודאי שייך לקטגוריית חברה טובה:) שתזכנו הלאה!

חיפשת בעצמך לעצמך את התשובה האמיתית

מרגש עד דמעות!! בטוחה בטוחה שלפום צערא אגרא. התפעלתי מאד שלמרות שאת באה ממשפחה שלא מנעה ממך, חיפשת בעצמך לעצמך את התשובה האמיתית. קטונתי מלברך אותך, רק יכולה לומר שאחרי 13 שנים על הכביש.... "נער הייתי וגם... ולא ראיתי צדיק נעזב!!" חוץ מהמדרגה הגדולה שהגעת אליה בכוחות עצמך, זכית לחזק את כולנו!! רק בשורות טובות!

בדיוק אתמול דיברנו כמה חברות על ההצעות שמגיעות לעבוד בכזה מקום

אני לומדת באחת הקבוצות של תכנות לנשים ברחבי הארץ, בדיוק אתמול דיברנו כמה חברות על ההצעות שמגיעות לעבוד בכזה מקום. ומישהי העירה שצריך לברר על כך מבחינה רוחנית, ומשמייים בדיוק כתבתם על כך השבוע....

תודה על השיתוף המלא והיפה! נתת לי כח! הרבה ס"ד ויהי רצון שתמצאי עבודה בקרוב טובה מכל (הבחינות:)

המכתב מהרב לנדא פורסם גם בכוללים...

לא מגיבה על הסיפור 'בתמורה' אלא מגיבה על הנכתב בשם הרב לנדא. מאוד מעניין, באותו יום שהתפרסם הסיפור בעלי הגיע הביתה וסיפר לי שהראו אצלם בכולל מכתב מהרב לנדא על איזה עבודה בצבא שנשים הולכות לעבוד שם ואסור ללכת לשם. הוא שאל אותי אם שמעתי משהו על העבודה לנשים חרדיות בצבא.... המכתב ממנו מפורסם היום גם בכוללים....

כל ישראל ערבים זה לזה - בואו נתמקד בעצמנו ובתפילות לשלומם

סיפור מאוד מחזק! בחורה צעירה שמסוגלת לוותר על משרה כזאת כדי להיות מחוברת לבוראה! כדי לשמור על הנשמה שלה! זה פשוט מדהים! תודה על השיתוף!

אבל בכל אופן משהו ממש צרם לי פה. אולי זה בניסוח, או בעיתוי שבו פורסם... להדגיש שוב ושוב את הבעייתיות של צה"ל בזמן שהם מוסרים את נפשם- במובן המילולי של המילה, כדי להגן על עם ישראל, עלינו! על הילדים שלנו! זה חוסר רגישות.

כל ישראל ערבים זה לזה. במקום למתוח ביקורת על מצבם הרוחני, נתפלל שכל יהודי יתקרב להקב"ה וינסה לבדוק אצלינו מה צריך שיפור.

אבל מעבר לרגשות של החיילים והמשפחות, יש כאן משהו נוסף. בתקופה שיש דין וסכנה, הדבר שצריך לברוח ממנו כמו אש זה קטרוג. ואני חושבת שלפרסם סיפור שמקטרג על הצבא והחיילים בזמן שהם נמצאים בחזית וחייהם בסכנה זה ממש לא בסדר! במקום לעורר קטרוג על עמ"י חס

ושלום, בואו נתמקד בעצמנו ובתפילות לשלומם.

חס ושלום אני לא מעבירה פה ביקורת. אני מעריכה את הכותבת כל כך והלוואי שהייתי מגיעה לרמה שלה! רק כותבת מתוך כאב ובתור מישהי עם אחים ומשפחה שנלחמים כעת בחזית וצריכים רחמים ותפילות ולא ההפך ח"ו!

הייתי שמחה שתפרסמו תגובה זאת, או איזשהו הבהרה מטעם שמורה כדי לעורר מידת רחמים על החיילים וכל עמ"י! תודה רבה!

תגובת המערכת:

עלתה פה נקודה חשובה שהרבה תוהים וטועים בה בתקופה הזו - ואי אפשר להתעלם ממנה. כי בעצם העריבות אנחנו נמצאים עם כל עמ"י כיחידים - לא משנה אם בצבא, בשבי, בחזית או בעורף - חרדים לגורלם, מתפללים לשלומם, ומקווים לטובת כל אחד מהם.

אבל כמובן שזה לא גורם לנו להחזיק מהדרך שלהם או לרצות להשתייך ולהיות מושפעים מהרוח הנושבת במקומות הללו, שודאי שהתורה היא לא נר לרגלם וד"ל. ולכן דווקא עכשיו חשוב להזכיר לעצמנו שהישועה האמיתית מגיעה ע"י שומרי תומ"צ, כמו שאמר הרב מבריסק אחרי אחת המלחמות, שהישועה באמת היתה ע"י כמה תלמידי חכמים ונקב בשמותם, וכל מה שהיו הרוגים ופצועים רח"ל שזה כדי שלא יחשבו שזה שמכוחם.

לומדי התורה הם לא החיילים הנבחרים כמו שהרבה אומרים, אלא החיילים היחידים שמנהלים את המלחמה למעלה - וכל מה שרואים פה למטה זו השתקפות של הקרבות הללו!! יש פה גבול דק ועדין שחשוב לשמור עליו ברור בפרט בבלבול העכשווי...

בואו, נתחזק יחד לחדד את חוש הריח היהודי שלנו. יש מקומות בעיתיים מעיקרם שלא משתלם להתקרב אליהם

יקירותי, אני כותבת בהערכה גדולה לבת שבחרת את הבחירות הנכונות ובכאב גדול על טשטוש וחוסר ידע. אחיותי, בנות בית יעקב אהובות, בנות ישראל נדירות, שאין כמותן, אצילות שאין למצוא במקום אחר.

בואו, נתחזק יחד לחדד את חוש הריח היהודי שלנו. יש מקומות בעיתיים מעיקרם שלא משתלם להתקרב אליהם! וכי נחליף את הבכורה בעד מזיד עדשים? וכי נמיר את טוהר זיו הנשמה בעד בצע כסף? האם נבחר בנצנוצי יוקרה כוזבים ורמת חיים גבוהה ונוחה ונאבד עולם של נצח שאין לו כל תמורה? בדמעות אני כותבת - בואו נשמור על היקרה שבאוצרות.

הערת המערכת:

בעקבות הסיפור התקבלו מספר תגובות המבקרות את הסיפור מכמה היבטים שהעיקריות בהן:

1. "הרבנים חזרו בהם מהאיסור (כביכול)" -

שלחנו אישיות מוסמכת על מנת לברר את הדברים לאשורם, ותגובת מרן הגאון רבי דב לנדו שליט"א היתה נחרצת ביותר:

"לא חזרתי בי, אני עומד על דעתי עם כל התוקף כפי שכתבתי, שאסור ללכת לעבוד

שם."

2. "אין זה ראוי לדבר נגד הצבא בעיתוי הזה" -

פשוט שהקריאה הבהירה שאין להשתלב בצבא כוחה יפה גם לזמני מלחמה כמו היום...

ודווקא השמירה שלנו היא זאת שמסוגלת לעורר רחמי שמים ולמנוע אסונות!

3. מה ההבדל בין מקום זה למקומות עבודה אחרים? ובפרט שהתנאים הרוחניים שם

"טובים יותר" -

על פי עדויות, באופן כללי ובמיוחד בזמן מלחמה, זה לאו דווקא...

אבל, בכל מקרה: גם אם כן, ספציפית בעניין הצבא, סוגיית ה'התאמה התרבותית' לא משנה.

גדולי ישראל אסרו השתלבות במסגרת זאת ללא קשר האם ספציפית הוא מתאים עצמו אלינו או לא,

(לכאורה לא צריך עוד סיבות מעבר לכך שמדובר בהשתלבות בגוף שנאסר וביתר תוקף לבנות

בהוראה של: 'יהרג ובל יעבור', אבל בודאי ניתן להבין גם סיבות נוספות כמו מציאות רוח

הפיקוד', האווירה התרבותית הקלוקלת ששוררת בכל הגוף הזה ועוד).

מודות בכל מקרה לכל מי שטרחה להגיב ולהפנות את תשומת ליבנו,

תודות לכן - נכנסנו לעניין לעומקו...

בקצרה

וואו איזה סיפור מדהים ומרגש!!! כמה כוחות נפש צריך בשביל להגיד את הלא אחרי כל כך הרבה

השקעה ומאמצים ותקוות וחלומות... במיוחד שאת לא מגיעה מהרקע הזה ואין לך את התמיכה

מהבית לזה.... מאחלת לך שתמצאי בקרוב ממש עבודה עוד הרבה יותר משתלמת, חלומית,

מקצועית, בתנאים נוחים והעיקר באווירה שמורה!

אני קוראת ולא מאמינה! איזו גבורה! אחרי כ----ל ההשקעה, ויתרת על הכל, מצדיעה לך! אשריך!

הוויתור לא הולך לריק, בעזרת השם תראי ישועות גדולות גם אם לא תדעי לאן הלכו הזכויות של

המעשה הגדול שעשית, ודאי שהזכויות קיימות, ותקבלי בחזרה בענק! לדוגמא- בילדים טובים, או בכל דבר אחר, שרק בשמים יודעים מה התשלום הכי הכי שווה בשבילך.

בחורה חמודה וצדיקה! הסיפור עצוב בעצם כך שהוא קורה, אפילו שיש לו סוף שמח, אני שואלת על עצמנו כציבור- איך יכול להיות שאנחנו לא מזדעזעים מעצם הרעיון של עבודה בצבא? מה שהחזו"א זצ"ל אמר עליו יהרג ואל יעבור והסכים שעדיף להיאסר ולא להתגייס, אז בשביל משכורת וכבוד(?) נתנים לזה להיכנס בצורות כאלו ואחרות? עצוב ממש ..

מיוחד מיוחד מאוד! גיבורת הסיפור ממש גיבורה! היה שם משפט שנכתב בקצרה אבל יש לו משמעות מאוד מאוד גדולה: "מבחינת המשפחה שלי לא ראו בזה בעיה, אני מגיעה מסגנון אחר, ונאלצתי בכוחות עצמי לחפש תשובה." - זה רק מראה כמה היא הייתה לבד במערכה, בלי מידי תמיכה, בכוחות עצמה. גבורה יהודית אמיתית!

וואו את אמיצה, יגידו כאלה שצריך אולי מלכתחילה לשאול ולברר, אבל אני רוצה לחזק דווקא את המקום שלך, העולם הזה לא עוצר לרגע מי שנמצאת בעולם העבודה יודעת את זה הכי טוב, הכל כ"כ מפתה ומושך ומבלבל ויצר הרע לפני ביאת משיח עובד שעות נוספות! אשריך שעמדת בניסיון הזה בגבורה אמיתית!!!!

אני בדרך כלל לא מגיבה ועכשיו - חייבת, עם צמרמורות!!! תמיד לא הבנתי למה על גיוס לצבא ואפילו "רק" שירות לאומי החזו"א הורה "יהרג ואל יעבור" ואילו לעבוד בצבא שזה אומר שירות מרצון (על כל המשתמע) זה מותר? מעריכה אותך, גיבורת הסיפור שירבו כמותך בישראל ושידעו להיזהר!

וואו, כל הכבוד ממש מחזק!! האמת שהציעו לאחותי לעבוד שם, היא עוד לא עברה את כל התהליך הזה אבל ההורים שלי שהם מתחזקים ומכירים את הצבא מהיכרות אישית אמרו לה במילים האלו לא להתקרב לשם. מובן במשמעות רוחנית ובלי להיכנס עכשיו לנושאים מדיניים...

איזו מדהימה!!! רק מי שנמצאת בתחום הזה יודעת כמה קשה ומתיש תהליך הקבלה למקום עבודה. מבחנים, ראיונות על גבי ראיונות בהרכבים שונים ומשונים, מתח, מבחני יושרה, מבדקי אישיות יסודיים, ומסמכים בלי סוף שצריך להגיש. ואחרי כל זה לוותר- זה פשוט גבורה אמיתית!!!! מחזקת את ידיך!! את ממש השראה!!!

מחזקת אותך!!! את ענקית!!! יצא לי להכיר את הדבר הזה- מכירה מישהי שנמצאת עמוק שם בפנים

ועוד כמה שניסו להיכנס - ולא הייתי רוצה להשתייך לקהילה שלהם מבחינה רוחנית. פשוט כואב שככה לוקחים בנות מסמינרים ומכניסים אותם לצבא בדרכים עקיפות... אבל זה קשה!!!

התרגשתי מאד. לא להאמין איזה כוחות נפש יש לצעירות שלנו!!! דור העתיד שלנו. זה מחזק לי את ההרגשה שלא אבדה שארית ישראל, ונצליח להתגבר גם בתקופה קשה ומלאת אתגרים שבה אנו חיים בדור זה. זה גם חיזוק לכולנו על חובת ההשתדלות. תודה שחיזקת אותנו

סיפור מדהים ומרגש התחזקתי מלקרוא על העמידה בניסיון לא קל בכלל בעיני, אחרי שהקדשת את כל המאמצים כדי להשיג משהו עצם היכולת להבין ש'המשהו' הזה בעייתי ממש, זה 'עיניים לראות' ואוזניים לשמוע ולב להבין' מה ה' שואל מעימך אשריך! ותודה על החיזוק המיוחד שהבאתם מדבריו של הרב קסלר

וואו. את גיבורה!!! לא יודעת אם אני הייתי עומדת בזה! הרבה חולמות לעבוד במקום נחשב ומקצועי... ויחידה זו נחשבת ממש.. וואו. אין לי מילים רק לומר שבזכות אנשים כמוך ניגאל.... הגבורה הכי חזקה ששמעתי כאן בשמורה.. כמובן מהמקום שלי...

וואו איזו גיבורה אמיתית, נראה לי שהקושי הגדול הוא דווקא כשאין משפחה תומכת, וגם עם כל ההשקעה שהשקעת בפרויקט והמיונים, לא ויתרת- וכן, תרת אחר תשובה ברורה. אשרינו שיש לנו גיבורות כמוך. בזכות נשים (לעתיד) צדקניות עתידין להגאל! חזקי ואמצי! מעוררת התפעלות ומחזקת!

קודם כל רציתי להגיד שהיא נגעה לי בנקודה ממש רגישה ונתנה לי כח לעוד! היא גיבורה אמיתית והכי מרגש הסוף!! היא לא ציפתה למשהו אחר מהקב"ה! היא פשוט עשתה את המעשה שהיה צריך להעשות בגבורה!! בלי לצפות לכלום!! ועדיין נשארה חזקה!! אשריה.

אשריך שזכית לקדש שם שמים ולהראות שאין עוד מלבדו במעשייך!! כן, החלטת לא להכנס לעבודה ביחידת 8200 כי את בעצם בת מלך של בורא עולם ובעשותנו רצונו אנו זוכות להמליך את ה' עלינו ולהראות שאין עוד מלבדו כל פעולותינו הן לפי צו המלך בורא עולם!!!!!!

וואו צמררת אותי! שתדעי שאני גם עכשיו בתהליך מיון של תוכנית הדסים, גם כן של הצבא.. וממש נתת לי כוחות לעזוב את זה, לבטוח ולהאמין שפרנסה היא משמיים ולא שווה להתפשר על עקרונות! יישר כוח, מי ייתן ותמצאי מקור פרנסה מכובד שמתאים לך ותהני ממנו בקרוב מאוד!!!

פעם ראשונה שאני מגיבה לסיפור. התרשמתי מאד! כל היום הסיפור הזה ליווה אותי. לוותר על משרה כ"כ נוצצת ועם הרבה כבוד... בכלל לא מובן מאליו, במיוחד שחיפשת דעת תורה ולא עצמת עיניים ולא חיפשת הקלות. כל הכבוד!

אלופת על!!! איזה גאוה יהודית מתוקה!!! כל כך צעירה וכבר עומדת בגבורה בכזה נסיון!! זה כל כך נותן כח!!!!!! אין לי ספק שתזכי למשהו גדול בע"ה, בכל התחומים!!

מדהים ומרגש!! אילו כוחות מיוחדים, ובודאי ששכרך לא יסולא בפז. זכית במרכז האמיתי, נכס לעולמי עד. ויהי רצון שיגדלו כוחותייך הלאה ותזכי לבן תורה (אם עדיין לא זכית...) ולחיי תורה ויראת שמים אמיתיים.

וואו!!! מדהים ומחזק!!! עושה השראה. כל הכבוד לך! ככה לוותר על משרה כשאינ בעצם פשרה וזה חותך! זה נקודת מבחן אמיתית ועוצמתית שתלווה אותך כל החיים. אלופה! תודה רבה על הסיפור. חיזקת ממש.

איזה סיפור! כל הכבוד לך! לדעת לפרוש בשיא, לעשות את מה שנכון ולא מה שנוצץ, זה לא תמיד קל! מאחלת לך זיווג הגון בקרוב, שתזכי לבית טהור וטוב עם שפע פרנסה בהיתר ובכבוד!

וואו וואו זה פשוט מדהים אני קוראת ומשתאת לנוכח הגבורה והבירור המעמיק, הרצון החזק והכן לעשות רצון ד' גם למול פיתוי גדול כ"כ!! הלוואי שתשרי עלינו מרוחק זו:

האמת היא שאני לא מרבה להגיב, אבל פה- ממש ממש התרגשתי!!! וזה שלסיפור עדיין אין HAPPY END (בטוח שיהיה..)- רק מראה כמה את חזקה!! ממש נתת כח!! כל הכבוד!!

וואו אין לי מה לומר את פשוט גיבורה!!! כמה קשה כל מבחן, ואיזה תהליכים עוברים ולעבור את הכללל...!!! ובסוף לומר לא! אני בטוחה שבסוף עוד תראי את השכר...

רציתי להודות על סיפורי אישי לשלישי, הם נותנים המון המון כח! ומחברים אותנו לקבוצת עילית גיבורה ממש!! זה ממש נותן לי מקום לשאוף אליו! יישר כח ותודה!

עמ"י!

כל הכבוד לך!! בטוחה שתקבלי מזה עוז בחיים גם לדברים אחרים בימינו צריך הרבה כח לעמוד על העקרונות

מיוחד!!!! רוצה לחזק אותך שתדעי שרק תרויחי מהוויתור בבנק של ה' יש רק דברים טובים בהצלחה!!!!

מעצים, מרגש, מחזק, במיוחד במיוחד שהוויתור לאדם מקצועי ושאפתן הוא כ"כ גדול, גם השכר אי"ה ישתלם!

מחזק מאוד!! כל הכבוד!!! מרגש לדעת שיש בנות חזקות כ"כ בדור שלנו שיהיה לזכות עמ"י - אמן

וואו, אני פשוט עם דמעות בעיניים. סיפור מרגש, מחזק מעצים. אשריך! בזכות נשים צדקניות ניגאל!!!

סיפור מאד מחזק! כמה כח צריך בשביל כזה צעד!!! וכמה אושר כשעושים את הדבר הנכון בעיני ה'...

כל הכבוד לך! יש לי חברה שהתקבלה לעבודה בצבא. היום לצערי, היא לא עונה להגדרה של "חרדית"...

מדהימה! אשריך! במיוחד כמו שאמרת שאת מגיעה מבית שלא הבינו מה הבעיה- את ענקית בעיני!

מעריצה אותך ממש ממש קשה לוותר אחרי שכ"כ התאמצת בטוחה שתרויחי מזה אשריך

את מדהימה!!! לעזוב אחרי עבודה ממושכת של חודשים זו גבורה מיוחדת!! אשריך!!

את מהממת!!!! פשוט מתוקה! איזה כיף לד' שיש לו בנות כאלו!!!!!!!

אשריך אני ממש מעריכה את הוויתור שעשית!!!! נתת לי כוח!!!!

הסיפור יפה ומרגש מאוד, העיתוי מעציב מעט

גיבורה וצדיקה! אשריך!!! זכות זה תעמוד לך לדורי דורת!

וואו!!!! את ממש גיבורה!!!!!!!!!!!!

זה נתן לי מלא כח!!!!

אישה גיבורה!!!

מרגש.
